

Nevím, jestli jste to věděli vy, ale já ne. Letošní ročník FOLKomínu byl již desátý. Ti, kdo věděli, nepověděli, protože jsou skromní a se slavením chtějí počkat, až bude číslovka ještě úctyhodnější a festival bezpečně usedlý na jednom místě. Naštěstí se našel jeden, který se rozhodl nic neodkládat a slavit, co to dá: slunko naše zlaté. Přicházejíc od východu - jako ostatně každodenně - rozhodlo se slavit prací. A svítlo a svítlo? Jinými slovy: kliku jsme měli obrovskou a první podzimní den počasí tak krásné, že celá dlouhá řada letních festivalů se oproti FOLKomínu konala vlastně v zimě.

Michal Braxatoris si v Praze zažil comeback

foto: Vítek Školník Urban ©

Kdo neměl kliku, byl jeden z nominovaných účinkujících, písničkář Franta Vlček. Když jsem ho po svém příchodu do Toulcova dvora pochválil, že přišel hned na začátek, aby slyšel všechny své kolegy, odpověděl mi sípavě, že sice přišel, ale zato nebude zpívat. Na můj zkoumavě nevěřící pohled a dotaz, jestli je to tím, že má v repertoáru tolik mnou dosud neslyšených instrumentálek, trpělivě skuhral, že opravdu nevystoupí, protože přišel o hlas, ani neví jak.

Kámen úrazu, který s menším zpožděním festival zahájil, se ukázal být tou správnou položkou na úvod. Svižně hrající kapela, kterou její produkce viditelně těší, předvedla kromě jiného zajímavě ostrý hlas Michala Arona a dobrá foukačková sóla.

Poprvé jsem se potkal s písničkářem, o kterém se letos hodně mluví, a byl to pro mě asi soukromým objevem festivalu. **Martin Rous** má zvučný, výrazný hlas a velmi dobře a nápaditě hraje na akustickou kytaru s nylonovými strunami. Ještě důležitější je samozřejmě, jaké má písničky: skvělé, jedny z nejlepších mezi "novými" písničkáři. Líbily se mi jak ty vážnější, tak "pakárny" typu čtyřřádkového Kokošky.

FOLKomin: velké hudební hody v plném slunci

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 10 Říjen 2006 04:00

Skutečnost, že Jana Šteflíčková - písničkářka vyhrála letos na Zahradě Krtečka, zatímco seskupení **Jana Šteflíčková & Kůň** se v Konkursu Zahrady ani nenominovalo, považoval hlas lidu zpravidla za jeden z nevydařených výsledků kolem letošní soutěže o Krtečky. Po folkominovém zážitku mu musím dát plně za pravdu. Zatímco samostatně hrající Janu Šteflíčkovou jsem cítil jako poněkud přeceněnou, recitoval téže písničkářky s doprovodným triem Kůň (elektroakustická "lubovka", kontrabas, bicí) se odehrával na podstatně vyšší kvalitativní úrovni: opravdu to byl velký zážitek. Pánové jsou skutečně profíci a jestli se v jejich hraní - zřejmě díky tomu, že jako profíci jsou zvyklí doprovázet kohokoli - objevila i nepatrná odtažitost, souzněla tato s určitým kavárenským šmrncem a ani v nejmenším neústila do hudební nudy. Ale nešlo samozřejmě jen o doprovod: opřen o skvělé muzikanty vyrostl i výkon Jany, která v některých písních kromě zpěvu hrála na akustickou kytaru.

Jarda Urbánek nezklamal: "*Poslední událostí u nás* v *Duchcově byla smrt Giacoma Casanovy, 1798*," prohlásil na úvod svého setu. I jeho repertoár jsme mohli v podstatě kompletně znát: *Spermie, Žárovka, S láskou* ... a jako přídavek samozřejmě *Prenatálek*

. Za to, že jeho známé songy prokládané veselými historkami nenudí, může - kromě faktu, že ho neslychám příliš často - Jardovo nenapodobitelné podání. Je to radost.

Výborný, jako letos pokaždé, byl pražský **Hromosvod**, první hlučnější kapela dne. Většina repertoáru pocházela z výtečné aktuální desky

Svitavy

, výkon působil jako vzorná symbióza preciznosti v aranžích i provedení a nekompromisního odpichu. Dokonce i houslistku Báru, která jen zaskakovala, prozradil pouze stojan s notami, jinak jí neupadla ani notička.

Jestliže má folk jako žánr řadu zajímavých periferií, kde prolíná se všemožnými styly, musí mít logicky i svůj střed, svůj centristicky konzervativní folk bez přívlastků. Je tomu tak, jenom jsou období, kdy je toto místo zcela prázdné nebo se v něm aspoň nic zajímavého neděje. Ne tak v současnosti: trio **Epy de Mye** vyrostlo nesmírně rychle a stalo se nepominutelnou veličinou. Dva kytaristé, staromilecky sedící na židlích, a kontrabasistka, nádherný trojhlas, podařené písničky. Hladící muzika trochu připomínající starou Bonsai. Znějí jemně, i když jeden z pánů vymění akustiku za elektriku. Jemně, ale přitom dynamicky, ne unyle.

Už ne jen nadějný příslib skvělých zítřků, ale přímo jedna ze špiček mezi písničkáři a v žánru vůbec - to jsou **Žamboši**. Tvůrci jednoho z nejlepších alb s vročením 2006 (**To se to hraje**) mě

FOLKomín: velké hudební hody v plném slunci

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 10 Říjen 2006 04:00

samozřejmě nepřekvapili ani tak jednotlivými skladbami, jakkoli jejich

Krátká paměť

mě dostane vždycky (a stejně tak na tom bylo publikum). Ještě víc mě ale snad potěšilo, jak Honza se Stáňou dokážou vystavět a vygradovat svůj blok, včetně kontaktu s diváky.

Docela chápu jednoho nejmenovaného kolegu publicistu, který mi říkal, že projekt **Stráníků s Mírou Ošancem**

Peter, Paul & Mary slyšel už mockrát a hrozně rád by od nich zase slyšel něco jiného. (Třeba písničky z nové trampské desky

Písničky, které jsme potkali

.) Já jsem ale PPM s českými texty v podání Stráníků slyšel na FOLKomíně teprve podruhé, takže jsem si jejich dokonale souznějící trojhlas užil. A PPM jsou takovou klasikou našeho žánru, že "přeposlouchat" se jimi mi trochu připadá stejné, jako přejít se chleba. Bez ohledu na první větu tohoto odstavce.

A to už se odpolední scéna přeměnila na večerní, zešeřilo se a posléze setmělo, proměnila se atmosféra a festival spěchal do fáze, kterou dramaturg Tomáš Pohl a jeho pomocníci koncipovali dejme tomu jako finále. Ohlašovaný pražský comeback **Michala Braxatorise s Bafalem**

(tedy "Bafalem II - ústeckým) přinesl do značné míry písničky, které jsem v této sestavě

Martina Trchová s Karolínou Skalníkovou

foto: Ivan Bllembý Krejza ©

slyšel už na začátku prázdnin na Okolo Třeboně. Můj dojem z nich byl ale na FOLKomínu lepší. Mohlo to být lepším zvukem (FOLKomín zvučil Pája Jindrák), ale taky se zdá, že Bafalo těch dva a půl měsíce nezahálelo. Už nejde "jen" o výborné písničky a strhující Braxův projev (nastoupil v dresu Buffalo Sabres?), ale o kompaktní vysoce jakostní sound. A jako přídavek si publikum vyskuhralo *Bílý myšky?*

Jediným zástupcem písničkářů ve "finále" byla **Martina Trchová**. Po právu, dlužno podotknout. Martina vlastně zbyla jako poslední aktivní zástupce silné generace nejmladších písničkářů vyrostlých před lety na dětských soutěžích (Lešner, Kabelková) a já doufám, že ji pochybnosti o

FOLKomín: velké hudební hody v plném slunci

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 10 Říjen 2006 04:00

smyslu konání nebo tvůrčí krize nepřepadnou, protože by to byla velká škoda. V poslední době to Martina "dotáhla" až k plnohodnotné rozsáhlé kapele, jejíž někteří členové pak zase úplně mizeli nebo se omlouvali pro FOLKomín. Nakonec zbyl Martině s baskytarou a klávesami Martin Mráz (též Jentak). Pro ty, kteří rádi překvapení, ale navíc uprostřed skladby *Bostonský ledový čaj ve čtvrtek o páté ráno* přišel na scénu s kytarou Michal Kadlec?

Útlý Petar Introvič ve svých 55 letech stále při zpěvu úžasně potřásá předlouhými blondatými vlasy? Já vím, že to není zrovna zásadní hudební sdělení, ale správný bluesman by v těchto letech byl už dávno mrtvý, nebo minimálně celý rozežraný vyčerpávajícím životním stylem a celoživotním tvrdým údělem. Petar moc hezky zpívá, kapela mu skvěle šlape a svým mladistvým vzezřením nám poskytuje iluzi návratu někam do 70. let. Z jeho 35 let existujícího **Bluesberry**

jsem poznal jenom bubeníka Luboše Hnáta, ostatní se nejspíš od mého posledního setkání s Bluesberry (no, bylo to dost dávno?) vyměnili. Hudebně byl nejzajímavější sólový kytarista Marek Šmaus, svým "původem" pak klávesista Jakub Mach, jinak primář z nemocnice v Domažlicích?

A zlatý hřeb programu - snad lze už v posledních letech říkat "obvyklý zlatý hřeb" - kdo jiný než **Jarret**

. Ovšem poprvé s albem

Vztahem zapni!

v kabeli. Roztočili obvyklou smršť vysoce kvalitní muziky, potvrdili roli šlechty českého folkrocku a samozřejmě přidávali a pak ještě? a pak už holt zvítězila obava z překročené policejní hodiny?

FOLKomín letos uváděl **Míra Ošanec** a odvedl hodně dobrou práci. A přestože je mi jasné, že chválit pořadatele festivalu na jeho vlastním serveru je možná nevkusné, v každém případě podezřelé, musím vám sdělit svůj čistě soukromý názor, že dramaturgie se letos hodně povedla. I když jsem si seznam účinkujících četl dávno před akcí, teprve když mi všichni prošli ušima, došlo mi, jak moc to do sebe letos všechno zapadá a jak dobře se to doplňuje. Fakt to tak cítím a tuto reportáž rázu zpravodajského zakončím takto optimisticky. Ne že by snad vaše pocity nemohly být jiné, ne že by eventuálně nebylo o čem diskutovat a ne že bych stihnul probrat na tomto omezeném prostoru FOLKomín ze všech úhlů. Ostatně sledujte v příštích dnech FOLKtime.

FOLKomín: velké hudební hody v plném slunci

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 10 Říjen 2006 04:00

FOLKomín, 23. září 2006, Praha, Toulcův dvůr.